

Sygnatura akt I C 1879/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomira Hańczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Szulc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 r. w Poznaniu sprawy z powództwa

(...) Bank S.A. w W.

przeciwko

1) (...) PPHU- (...) W. P., W. P., U. P., J. P. Sp.j. w D.,

2) W. P. (2) , 3) U. P. (2),

o zapłatę

1. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 106.983,63 zł (sto sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami za opóźnienie od kwoty 96.003,96 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy trzy złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od dnia 12 stycznia 2017r. do dnia zapłaty, z uwzględnieniem ograniczenia wynikającego z artykułu 481 § 2¹ kpc.

2. Kosztami postępowania obciąża pozwanych i zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 5.350 zł tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 3.624,38 zł tytułem kosztów pełnomocnictwa.

SSO Sławomira Hańczewska

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych W. P. (2), J. P. (2), U. P. (2) i (...) PPHU- (...) W. P., W. P., U. P., J. (...) spółki jawnej z siedzibą w D. kwoty 106.983,63 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 96.003,96 zł od dnia 12 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że dnia 12 stycznia 2012 r. zawarł z pozwaną spółką umowę kredytu, poręczoną przez pozostałych pozwanych. W związku z wystąpieniem zadłużenia przeterminowanego i brakiem jego spłaty powód wypowiedział umowę, na skutek czego całe zadłużenie stało się wymagalne dnia 13 maja 2016 r. Do dnia dzisiejszego pozwani nie spłacili kwoty kredytu. Powód wskazał, że na dochodzoną w niniejszym postępowaniu kwotę składają się: kapitał - 96.003,96 zł, odsetki naliczone do dnia 11 stycznia 2017 r. - 10.085,67 zł i koszty - 894 zł (pozew - k. 2-7).

W sprzeczności od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwani W. P. (2), U. P. (2) i (...) PPHU- (...) W. P., W. P., U. P., J. (...) spółka jawna z siedzibą w D.

wnieśli o oddalenie powództwa. W pierwszej kolejności wskazali, że powódka nie ma legitymacji procesowej, bowiem umowa z 12 stycznia 2012 r. została zawarta przez osobę nieuprawnioną do reprezentowania banku. Ponadto zakwestionowali twierdzenie o tym, że unikali kontaktu z powódką. Wielokrotnie udawali się do oddziału banku celem przeprowadzenia rozmów na temat restrukturyzacji kredytu.

W stosunku do pozwanej J. P. (2) nakaz zapłaty uprawomocnił się, albowiem pozwana nie wniosła sprzeciwu.

Sąd ustalił, co następuje.

Dnia 12 stycznia 2012 r. (...) PPHU- (...).W. P., W. P., U. P., J. (...) spółka jawna z siedzibą w D. zawarła z powodem (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu nr (...) (...) na kwotę 131.895,38 zł na okres 120 miesięcy. Przedmiotowy kredyt został przeznaczony na cel operacyjny w kwocie 120.000 zł, ustanowienie zabezpieczeń prawnych w kwocie 278,64 PLN, weryfikację prowadzonej działalności - 150 zł, ubezpieczenie od utraty wartości nieruchomości - 3 808,74 zł, ubezpieczenie nieruchomości od pożaru - 704 zł oraz inwestycja w polisę - 6 954 zł. Kredyt został zabezpieczony hipoteką umowną łączną do kwoty 224 222,15 zł, na pierwszym miejscu w księgach wieczystych o nr (...) oraz (...), na cały okres kredytu na nieruchomościach położonych w D., stanowiących zabudowane działki gruntu o powierzchni 964 m² oraz 868 m². Prawo własności do nieruchomości przysługuje W. P. (2), J. P. (2) oraz U. P. (3).

Systemem spłaty rat kredytu była równa rata, w zgodzie z harmonogramem spłaty rat. Oprocentowanie kredytu było zmienne, zgodnie z § 5 Części Ogólnej Umowy stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej 3M WIBOR dla waluty kredytu i na dzień udzielenia kredytu wynosiło 14,57%. Ponadto, zgodnie z § 5 ust.6 części ogólnej umowy kredytu każdorazowo oprocentowanie Kredytu nie mogło powodować wzrostu ponad obowiązujące na bieżąco oprocentowanie maksymalne określone w art. 359 § 2(1) k.c.

Zgodnie z częścią szczególną umowy kredytu - VII Postanowienia dodatkowe pkt. 1, kredytobiorca zobowiązany był do zapłaty raty kredytu każdego 21 dnia miesiąca kalendarzowego. Jednocześnie, w celu zabezpieczenia spłaty wierzytelności z tytułu przedmiotowej umowy kredytu, pomiędzy (...) Bank S.A. a W. P. (2), J. P. (2) i U. P. (2) została zawarta w dniu 12.01.2012 r. umowa poręczenia nr DK(...), zgodnie z którą poręczyciele nieodwołalnie i bezwarunkowo zobowiązali się względem Banku wykonać wszelkie zobowiązania za dłużnika głównego wynikające z przedmiotowej umowy kredytu w przypadku, gdy dłużnik nie wykona ciężących na nim zobowiązań w terminie i na warunkach określonych w umowie. Poręczyciele poręczyli za zobowiązania bezterminowo i całym swoim majątkiem, zaś ich odpowiedzialność jest solidarna z dłużnikiem głównym.

Dowody: umowa kredytu (k. 37-40), umowa poręczenia (k. 41-41v).

Kredytobiorca złożył w Banku w dniu 12.01.2012 r. dyspozycję uruchomienia środków do umowy kredytu, zaś Bank zrealizował przedmiotową dyspozycję i kredyt został wypłacony pozwanej spółce w dniu 18.01.2012 r.

Dowód: dyspozycja uruchomienia środków do umowy (k. 74-75).

Pozwana spółka wpłacała raty kredytu w różnych wysokościach i terminach odbiegających od przyjętego przez strony harmonogramu spłaty. Ostatniej wpłaty na poczet spłaty zadłużenia spółka dokonała 16.06.2016 r. w kwocie 100 zł.

Dowód: historia rachunku kredytowego (k. 76-85v), historia naliczania odsetek (k. 86-89v).

W związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłacaniu przez pozwaną spółkę rat kredytu, powód wzywał ją do dobrowolnej spłaty zaległych należności. W związku z faktem, iż pozwana nie dokonała spłaty w wyznaczonych terminach oraz kwotach, pismem z dnia 29.03.2016 r. powód wypowiedział umowę. Na skutek tego roszczenie zostało postawione w stan wymagalności w dniu 13.05.2016 r.

Dowody: odpis wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 29.03.2016 r. wraz z dowodem doręczenia (k. 42-54).

Zadłużenie na dzień wniesienia pozwu wynosiło 106 983,63 zł, w tym zaległy kapitał w kwocie 96 003,96 zł, odsetki w kwocie 10 085,67 zł oraz koszty w kwocie 894 zł. Na kwotę kosztów składają się opłaty naliczane za podjęte czynności windykacyjne – wystosowane wezwania do zapłaty (pierwsze 30 zł, drugie 30 zł, ostateczne 30 zł oraz ostateczne 70 zł), opłata tytułem wydania zaświadczenia w wysokości 70 zł oraz kontynuacja ubezpieczenia nieruchomości za 2016 r. - składka w kwocie 704 zł).

Dowód: wyciąg z ksiąg banku (k. 72), wydruk raportu - zestawienia należności i spłat kredytu (k.), wydruk raportu - zestawienia należności i zaległości kapitałowych (k. 106-114), historia rachunku kredytowego (k. 76-85v), regulamin kredytowania (k. 120-124), tabela opłat i prowizji dla produktów kredytowych (k. 118-119), deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia nieruchomości od pożaru i innych zdarzeń losowych (k. 115-117), monity (k. 90-105).

Powyższy stan faktyczny nie był między stronami sporny i został potwierdzony przedłożonymi przez powoda dokumentami, które nie były kwestionowane przez stronę pozwaną, a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od pozwanych 106.983,63 zł tytułem udzielonego kredytu, na którą to kwotę składać się miały kapitał, skapitalizowane odsetki oraz opłaty.

Podstawę prawną roszczenia stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (Dz.U.2012.0.1376 t.j.) zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Oznacza to, że na powodzie ciążył obowiązek przekazania kredytobiorcy określonej kwoty, na pozwanych zaś, zarówno na spółce będącej pożyczkobiorcą, jak i na pozostałych pozwanych będących poręczycielami, spoczywało zobowiązanie zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty.

W ocenie Sądu przedstawione przez stronę powodową dokumenty i wyliczenia, a przede wszystkim umowa kredytowa i wyciąg z ksiąg bankowych w sposób jednoznaczny wskazują, że żądane roszczenie zostało uzasadnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Pozwani o ile nie kwestionowali faktu zawarcia umowy wskazywali, że osoby działające wówczas w imieniu banku nie miały ku temu umocowania. Należy jednak zwrócić uwagę na treść art. 103 § 1 K.c. zgodnie z którym jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Druga strona powinna wówczas wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy. W niniejszej sprawie

pozwani nie tylko takiego terminu nie wyznaczili, ale również nigdy przed procesem nie kwestionowali umocowania osób, z którymi zawarli umowę, do reprezentowania powodowego banku. Świadczy o tym chociażby fakt, że jak sami wskazali w sprzeciwie, zwracali się do powoda o restrukturyzację kredytu, a więc traktowali go jako stronę umowy. W świetle powyższego przepisu, gdyby nawet uznać, że wskazane osoby nie miały umocowania, to z okoliczności sprawy jasno wynika, że bank potwierdził umowę, skoro chociażby wypłacił kwotę kredytu.

Fakt zawarcia między stronami umowy kredytu był zatem oczywisty. Pozwani nie kwestionowali natomiast ani tego, że kwota kredytu została spółce wypłacona ani też braku jej terminowej spłaty. Tym samym uznać należało, że zaistniały okoliczności uprawniające powoda do wypowiedzenia umowy. Pozwani nie kwestionowali również wysokości dochodzonej sumy, w szczególności nie wskazywali by została błędnie wyliczona lub by w większej części, aniżeli twierdzi powód, spółka kredyt spłaciła. Samo naliczenie odsetek od niespłaconego kapitału a także ich wysokość wprost wynika z zawartej między stronami umowy i zostało jasno przedstawione w załączonych dokumentach. Bez znaczenia dla zasadności roszczenia pozostają natomiast okoliczności ewentualnych rozmów między stronami dotyczących restrukturyzacji kredytu, skoro, co bezsporne, nie zakończyły się one żadnym porozumieniem.

Wobec powyższego należało uznać roszczenie za w pełni zasadne.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 K.c. Jak już wspomniano część należności z tego tytułu, należna za okres od dnia wymagalności należności głównej do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, została już wliczona do dochodzonej kwoty. Dalszych odsetek od całości kwoty powód domagał się od dnia wniesienia pozwu. Żądanie to należało uwzględnić jako że nie narusza ono zakazu anatocyzmu wyrażonego w art. 482 § 1 K.c. zgodnie z którym można żądać odsetek od zaległych odsetek dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 K.p.c. obciążając nimi w całości pozwanych, jako przegrywających. W konsekwencji zasądzono od nich na rzecz powoda kwotę 5350 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 3624,38 zł tytułem kosztów pełnomocnictwa.

SSO Sławomira Hańczewska